

KRASOMOWCA (15) *sb m*

Oba a oraz pierwsze o jasne; -mów- (1) KochWr, -mow- (1) KochPieś (Cn -mow-).

sg N krasomowca (5). ◇ D krasomowcy (1). ◇ A krasomowcę (1). ◇ I krasomowcą (1). ◇ V krasomowco (1). ◇ pl N krasomowcy (1) SkarŻyw, krasomowce (1) BielKron. ◇ G krasomowc(o)w (1). ◇ A krasomowce (1). ◇ V krasomowce (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Człowiek umiejący pięknie, przekonywająco przemawiać, mówca, retor; orator Murm, BartBydg, Cn; eloquens Calag, Cn; crotalus Calep; artifex a. opifex dicendi a. persuadendi, rhetoricoteros, scholasticus Cn (15) : Murm 177; BartBydg 103; Weturya [...] wczynił k niemu rzecz łąyroką (nie iako niewiáltá/ ále ieden Cicero álbo Demofthenes kráfomowce) BielKron 109v, 150, 160v; Calag 71a; częftokroć v kráfomowcy y málárze [...] iedni mowá/ á drudzy málowaním wczúwe poftępki opifuiąc y zdobiąc: wiele innych ku náłládowaníu tákiego męftwá przywodzą. SkarŻyw 206, 428; Precz kráfomowce: wywody ná łtronę KochPieś 41 [idem] KochWr 16; Calep 272b; WujNT 581 marg; GDyby przyźló Kráfomowcy iákíemu Pogánłkiemu dnia džíŝieyŝzego rzecz mowíc do waś namilŝy Krzeŝciánie náłázłby krom wátpienia doftatek máteriey y plácu/ gđzieby mogł żagle Rhetoryki fwoiey beŝpiecznie roŝpuŝcić WysKaz 40.

Szeregi: »krasomowcy, ktore zowiemy oratory« (1): [królowa Barbara] przez kráfomowce ktore zowiemy oratory/ Ianá Lafkiego Arcybifkupá Gnieznieńłkiego/ y Stháfileiá Legatá Papiełkiego/ była przyiętá y przywitaná BielKron 408v.

»retor albo krasomowca« (1): Dány ná náukę/ [ŝw. Jan Chryzostom] wielkim Rhetorem álbo kráfomowcá zołtał SkarŻyw 86.

Synonimy: »krasny mówca«, orator, retor, wymowca.